

כיצד מערין פרק חמישי עירובין

נֶר:

גין משפט
נור מצוה

במסורת הש"ט

סנה רלו' נסכל מון: מטעלן קו טל
זונה וממי לאייה טמךן ווילין זדר
מעלה: ווּבְכָבֵד מִרְאֵה. און זו רמאל
כבר גרא הלאן רלאן כהאטו ולכוו
קונט קו ווּרְקַן שופטן ווילין זדר
המאני ממאן גל מילון גל גל
וילען: אונְגַּדְעָה וְקִימְתָּה. נקען
על ד ווילין עלה ענד צהומוקיטס
וחה'ג' חורמי זצממי להרט: לייד
סדר פמאנע. לייד נלהו יטלולן
טורס סגען פה: גאנס אלסן. וויל
פבי מטה דמליגט ווילין גו וויל
שיין דוותה למ מווין זון כווען
סדר פמאנע. לייד נלהו יטלולן
טורס סגען פה: גאנס אלסן. וויל
פבי מטה דמליגט ווילין גו וויל
שיין דוותה למ מווין זון כווען

תורה או רוח השל
1. אכן האבכים שלחה
זה דודיה יירך בכל עת
באנטבה החשונה
משלי ב' יט

2. רבבי אמרותינו שורות
ישו ממי ומי ומי על
דריך ישו טוטם כה
אליך בריה צידוי
3. והן ארכ' פול

- 4. וזה טובל מים ובקבץ
על ג' רובין
משלי ב' ס
- 5. ונתקה בתוכו בם און
השאודה לא נתקה
את ימי ישראל שקרה
בישראל כלען הרוחה
השאודה הזאה בדבב
ישראל. לרבות לא שיט
6. ואלה הדרושים
אשר תשים לפניו:
שותה כ א
- 7. ובזאת קול עיניהם להר
כל מתרומותך להר כל
לטסלה רדרך הילכת שובי
בחותה שיאול שב אל
שרוך אלה:
ישורון לה כל
- 8. וזהו העברים באץ'
ואחנה עטם אמתם ואמת
אצלין צוין עם ברור ואון
המקבים את גיא המון
המקבים יוקאלא לא
רב:
- 9. ואיך לזרע אנטוי
את עטם להר החקא:
משלי ב' ז

לימין ינו סמ' וכ' יט'
בונן טלחן צי לנט' כטמלון: וגנא
לאן פירקן. יהו פרק עלמא' ספנא
להגן: מפקן למן מס' חוה. מהרי'
צבמשו גני' וט' נו' לאט' כטמלון
מזה ננד' הו' לאחנן ולממס' ליטוי'
הגן סטוק גוד' גוד' גוד' גוד'
ומה פאךן צבמע' מס' חוה' כו'.
וממתקיען מילטע' מה פיס' צבע' ל' פערמיס':
לאונן מאר' מה פיס' צבע' ל' פערמיס':
הארטום גו' פיס'. נלממו' למם טעם
בדכרי' נכל' האר' يول' וול' וו' מאמר' קר
סטענמי' כאנ' גמא' סטעם' מענגן'
ומבוין' פילקן רילען (ו') (ב'): אסלא
הו' מוד' ען טעה' הו' מורה' וו' מון' פיס':
האר' פטיש' פטיש' פיס': וו' מון' פיס':
האר' מלמדס' גרא' גמא' נלט' נלט' פיס':
פערמיס' טעם' סטימיש' מלמודס':
לו'יטילו' כו' (ג') כירע' וו'יטילו' מס' חוה'
ד' זימנן' נבן' כו' (ה') וו'יטילו' גני' וו'יטילו' מהראן.
ד' זימנן' נבן' כו' (ה') מטוס' טרחל'
וילאכון. דומתלה דמיה' טום' גו' גני'
דילו' נטמיה' צו' ומי' קדו' עיר' גו' גני'
טעה' טרחל' נטומיה' גו' גני' הילאכונה
לטמין (ו'): ד' מה' ומני' נל' פילקון
מקמי' לדנגמו': גטו'ו. נל' פילד'ו'
מלמלון דמיה' (ז'): נפק' בס' קול' וממר.
ל' פיריד'ו': זימנן. סיטמי' סטאמוועטה'

הה רב חילוף מאמרם אל
לכך ציונים שמי לך גו' עשו
שם ובנה אצל צין ר' אליעזר
רבא אמר עשה מועדים לTORAH
והרין

ה' ג' יי' משה פורק נסחף אהרון ושב לשמאלו שה פירקן נסתלקו בני אלעוו יש למן משה והוא אומר לעלומן אהרן למן משה חור נכנסו נסחטלו זקנים נכנסו כל העם ושנה להן משה ה' ביד בני שלשה וביד הקנים שעין וניד כל ה' להן אהרן פירק נסתלק אהרן שנו להן בניו קנים פירקן נמצא ביד הכל ארבעה מכאן א'ר'

הנברורה כך הדירות מפי הדיווט על אחת כמה שילמדו שנאמר יולמדת את בני ישראל ומנו שחייב לחראות לו פנים שנאמר ואלה להלך בבור לאחן ובינו ובבור לקלים ניעול ולילפו מבינו ולילו ולגמינהו לכלולו ישראלי ורשותם עזב לארץ ישראל ונזכר קטעו ששבה לארץ ישראל

אי צוין לשנאנ דסימנא הוא דרכתי וראה עצם;

תגנו לו וו. וזה דוחה נפילה
מארון דמנגלה (ו' ס' קב' ט')
מלמדיו ר' פראטן במאמרינו
ימיס מהר לון ג'ענולס ג'ע קדמוני לוד'
לכיתם סמדריך ה' וו' גרכום לו ה'
נמי נחלמה צעה ג'ע יעד שאלמר ל' ז'
סקב'ה מטו לו וו' עד ג'עלר צעם:
הרבנן מותם צאנא:

ק' אם והר ביה נוֹתָה דְּפָנוֹס לְמַתִּיר
פָּנָום. נוֹתָה דְּפָנוֹס לְמַתִּיר
נֵם רָוֹן כְּלָל סֶה פָּנָום
כְּגַם וּמוֹתָמָן חָנוּ עַלְמָן וְלָבָן
שְׁמִיתָמוֹן גָּמוֹן חֲלָכָסָון מֵן שְׁפָנוֹס
עַד וְלֹא אָהָרֶן כָּל קָנִיעַ דָּהַר חַמְּתָה
מֵן קָנֵץ הַמְּלָאָה רָוֹן מִזְבְּחָה כְּלָל צְבָא
וְעַגְלוֹן כְּלָל צְבָא מְרוּמָתָה סְכָמָתָה.

שושין אותה בזמנים יושב אל בעיל מקרא על דרך שיחון דברי תורה אמר רבנן לא יחרוך רמיה צידן לא אמר ציד הרמא יחרוך כי אם ראשון ממשר כנראה אמר רב סחורה אמר רב בר יוסי יד ירבה אם עושה אדם תווים ד ירבה אמר (רבנה) יעדית

ברצחך אנא עכרצה וא
מפני הגבורה נכנס אהרן וש
משה נכנסו בינו ושנה להן
ואיתמר לשמאלו אהרן רבי יי
זקנים ושנה להן משה פירוק
פיזבו נמצאו בגד אסנו ארבע

העם אחר נסתלק משה ושה פירקן נסתלקו בניו שננו להן אליעזר חייב אדם לשנות שלמד מפי משה ומשה מפה אמר לאותם לךםבו יבר

שנאמר שימה בפיים וממשה כר^(ט) ולגמרו כלוח מטה ר' ולגמרו מהארן וליעilio וקנין מהיעיר מלתיה אמר מר ר' יישו הילריא ררבנן רבנן ג

רבנן משום טירחא דאהרן חד בעיה למלתא ומזכזה חילתה רמצואה אסחאי לדעה בבר ב' מואב יטנו

וורך לעלמא דאתי אמר דינזון
נקנית אלא בסימני שנאמר
אמרה קמיה דר' אביהו אמר
ציונים ליהורה ומאי משמע ד

אמר מוהבא אמר לחכמה א
קוץ על יד ומוחיקות ירבה. א' רפה הא מיל
דר טפי הנברור, בא אחרון ענה לו משה פריך.
הנברור אלערו ייבן לילון נשא, אמרו רב שבח ליטע
נה מה משה פריך. נכנכו כל העש שעה להן
לעטוטה במלבדו ר' יוסט, עטוטם כל תופת, ורב ר' יוסט

א מ"י פ"ד מלהקות
ת"ה הלאה ד טושען
ויז"ר פ"ז רמו פטיר י'
ג ב מ"י פ"ז מלהקות פ"ט
סלמה כ טושען ריד פ"ז
רמו פטיר י'
ח ג טושען ק"ה ק"ב ק"ב

יוסף ריש

רשות הון